

บทที่ 5

สรุปผลการทดลอง

งานวิจัยนี้ได้ทำการตรวจดีเอ็นเอจากตัวอย่างเนื้อเยื่อได้เล็บของอาสาสมัครหญิงที่ทำการข่วนอาสาสมัครชายโดยจำลองสถานการณ์ว่าเกิดการต่อสู้ขัดขืนในกรณีล่วงละเมิดทางเพศ มีวัตถุประสงค์เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพและโอกาสที่จะตรวจได้ผลชัดเจนระหว่าง ดีเอ็นเอไมโครแซทเทลไลต์ในตำแหน่ง DYS385 กับตำแหน่ง vWA ผู้วิจัยได้เก็บตัวอย่างเนื้อเยื่อได้เล็บของอาสาสมัครหญิง จำนวน 50 ตัวอย่าง นำไปสกัดดีเอ็นเอด้วยวิธี chelex method จากนั้นเพิ่มปริมาณดีเอ็นเอด้วยเทคนิค PCR แล้วแยกขนาดดีเอ็นเอด้วย polyacrylamide gel electrophoresis และย้อมสีด้วย silver staining พบว่าการตรวจดีเอ็นเอที่ตำแหน่ง DYS385 ได้ผลชัดเจนมากถึง 84% ในขณะที่การตรวจดีเอ็นเอของตำแหน่ง vWA ได้ผลเพียง 32% นำผลการทดลองมาทดสอบความแตกต่างด้วยสถิติทดสอบ McNemar's Chi-square พบว่าแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติ

จึงสรุปได้ว่าการตรวจหาดีเอ็นเอบนโครโมโซมเพศชายสามารถนำไปประยุกต์ใช้ในการตรวจพิสูจน์ในกรณีความผิดทางเพศระหว่างชายกับหญิงได้ดีกว่าการตรวจหาดีเอ็นเอบนโครโมโซมร่างกาย เพราะการตรวจหาดีเอ็นเอบนโครโมโซมเพศชายมีความเฉพาะเจาะจงต่อเพศ ไม่ถูกรบกวนด้วยดีเอ็นเอจากผู้หญิง ส่วนการตรวจหาดีเอ็นเอบนโครโมโซมร่างกายจะไม่เฉพาะเจาะจง สามารถพบได้ทั้งผู้ชาย และ ผู้หญิง เมื่อ ตรวจตัวอย่าง ดีเอ็นเอ ที่เป็นแบบ ผสม จะเกิดรูปแบบดีเอ็นเอ หลากหลาย ทำให้ระบุบุคคลจากตัวอย่างดังกล่าวทำได้ยากมากขึ้น